Otto Schneid
Papers

Yaakov Kahan

1 TL (carbon copy) 1 ANS.

6

תל-אביב, י"ט אדר א' תשי"ד.

22. 2. 54.

לכבוד ד"ר נ. שני"ד,

ג'נבה

אדוני הנכבד,

נראה לי, שכבר הכריע בסתיו הקודם על שאלת
יחסים דיפלומטיים רשמיים עם גרמניה. מקבל אני מכתבים
מענינים שונים ואף באחד מהם לא היה נוגע לכך. והרי
זה סימן, שאין הדבר רציני ולא ראוי אפילו לתגובה.
אגב, אין אני חבר בועד של אגודת הסופרים.

בכבוד רב

[illegible]

ברכת שלום לבבית לגברת שני"ד.

חיפה, 14.2.54
הטכניון העברי

ד"ר יעקב כהן נכבד ביותר,

אשתי קראה באזני קטע ממכתב כב' ואני מודה לכב' על בכת השלום השלוחה גם לי. בענין האידיאלים של אשתי וביחוד על מחשבת ברית האמהות למניעת מלחמות, אשר עמה אני מזדהה, אין אני רוצה להשיב לכב' ואסתפק בהגדרת ההבדל בין הדעות. כב' חושש להחלשתנו ע"י "פעולה פציפיסטית" ואני מכבד את החשש הזה, כי לו היה מקום מאד חשוב גם בכל שקולי אשתי ושקולי אני. אחרי הכל אני משוכנע, שדוקא הסכנה האיומה בה נמצא גם העולם הגדול וגם עולמנו הקטן והאהוב, היא הדורשת את המאמץ למען השלום, שהוא לבדו מבטיח הצלה וקיום לכולנו. ההדדיות והכלליות הבינלאומית של אותם המאמצים היא התנאי והיסוד. רק ההיסטוריה תשפוט בסופו של דבר, מי בחר לו באמצעי היעיל יותר להיטיב לעמנו: המוסיף דריכות לקראת הקרב או המארגן את השלום מחוץ ומבית.

ברם, אני פונה לכב' בענין אחר ובו אני בטוח למצוא אצל כב' הבנה מלאה. ביום השלישי, 9.2., הופיעה בעתוננו הממשלתי ידיעה בלתי בולטת. אינני יודע, אם גם עתונים אחרים הביאוה ואם כב' שם לבו אליה. לפיה יש לנו "סכויים" ליחסים דיפלומטיים עם גרמניה! כב' מבין בודאי לא פחות ממני, שאם מזמה כזאת תצא חלילה לפעל, תהיה זאת השלמה נאה למפעל הנאצים, כלומר קבורת כבודנו.

אני מסור ליצירתי הצנועה וחי בבדידות והשפעה אין לי. אולם ידיעה כזאת מוכרחה להוציא מתפקיד של אי-התערבות פוליטית כל אחד אשר הכבוד היהודי ובכלל הכבוד האנושי יקר בעיניו. הידיעה בעתון היתה כבראה יונת נסיון ומפריחיה בלי ספק כבר מכינים את הבצוע. לכן צריך לפקוח עיני המוגים ללא הבדל, והחובה הראשונה חלה לדעתי על אגודת הסופרים, המיצגת גם אנשי רוח רבים שאינם משתייכים אליה. אם יש דבר שבכחו לאחד שמאל וימין ולהוציא רבים מאדישות, הרי זה הנסיון להתאבדות מוסרית כזאת. בהופעה מלוכדת של אגודת הסופרים תולה אני תקוה רבה. אם היא תחליט פה אחד על ההתנגדות נמרצת ותוציא כרוז אל כל אנשי הרוח בארצנו, תתעורר תנועה חזקה ומקיפה, אשר אליה יצטרף גם חלק מאנשי מפא"י, והיא תרתיע את בעלי המזמה.

מענין הרקע הפסיכולוגי של האופורטוניזם. רבים מדקלמים לתומם על נכונותם להקריב את חייהם, ובבוא מועד תחזק מכל החרדה למשרה ויגברו הפחדים הקטנטנים.

אולי זה הוא ענין שלמענו כדאי להתאושש?

ברגשי יקר רב

ד"ר נפתלי שנייד